

Ovre i Ladelængen stod en Loftsluge og slog, og paa den stærke og vedholdende Rykken i Forstuedøren kunde hun mærke, at Niels igen havde glemmt at lukke Portfløjene. Fra Stalden hørtes nu og da en dyb Brummen af en af Køerne, — og alle disse Lyd vakte hendes husmoderlige Bekymringer, som Følelsen af det Ansvar, der paahvilede hende ved Styrelsen af dette store Hjem, saa let fremkaldte hos hende. Hun kom til at tænke paa, om Abelone ikke skulde have glemmt at malke Vejrløse-Kvien, inden hun gik, og om der var bleven set godt efter i den Køkkenaske, der om Eftermiddagen var kastet ud paa Møddingen. Abelone var bleven saa adspredt i den sidste Tid og havde faaet saa besynderlig travlt med at kigge ud af Bryggersvinduet, saa snart Niels gik over Gaarden. . . . Bare Niels ikke blev for stor paa det over al den Stads, der blev gjort af ham, siden han var begyndt at skrive i Aviserne. Han var allerede bleven svært efterladende med sit Arbejde, syntes hun

Hun blev afbrudt i sin Tankegang ved en klynkende Lyd inde fra Sovekammeret, hvortil Døren stod paa Klem. Det var Gutten, der laa og klagede sig i Søvn. Han havde om Formiddagen fulgt sin Fader til Skibberup Kirke, for at han